

έγινε έγγραφο

7
R

Αριθμός 511/2008

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ)

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Ευγενία Ζωχιού, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης και τον Γραμματέα Κωνσταντίνο Βασιλείου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 2 Οκτωβρίου 2007 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Παναγιώτη Δρακόπουλου του Μηνά, κατοίκου Αθηνών, ατομικά και ως διαχειριστή και μοναδικού εταίρου της μονοπρόσωπης εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία: «Δ.Κ. ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», που εδρεύει στην Αθήνα, που παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου Δροσιάς Μπάκου.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Ευθύμιου Περσίδα του Κοσμά, κατοίκου Ζωγράφου Αττικής, που παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου Σεραφείνας-Ζωής Λαβίδα.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό 3532/2006, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 17^{ης} Ιανουαρίου 2007 και κατόπιν αναβολής για την παραπάνω δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

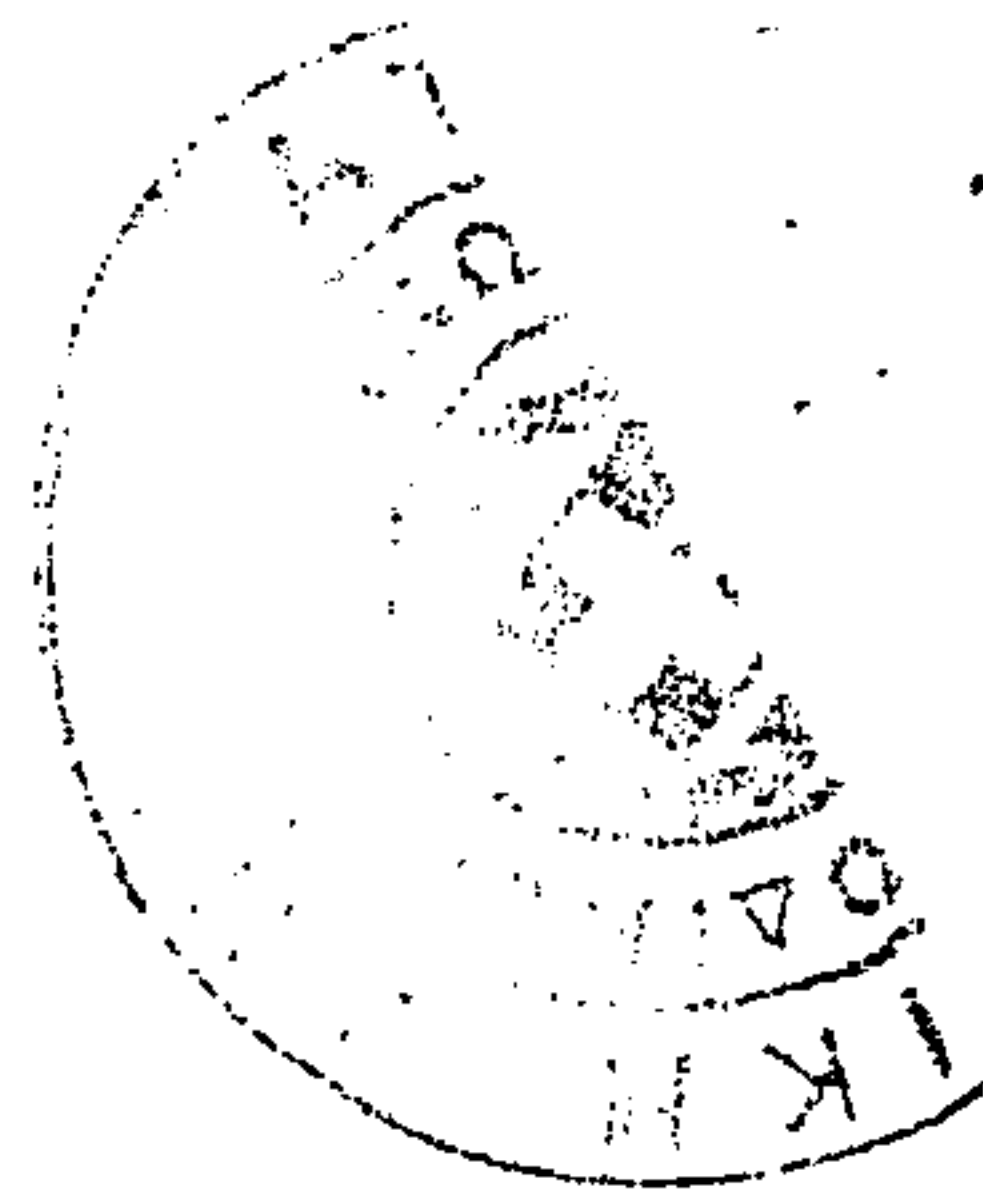

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 947 παρ. 1 εδαφ. α' ΚΠολΔ όταν κρίνεται ότι ο οφειλέτης έχει νόμιμη ή δικαιοπρακτική υποχρέωση να παραλείπει ή να ανέχεται ορισμένη πράξη, το δικαστήριο, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα, απειλεί κατά του οφειλέτη και υπέρ του δανειστή χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση για την περίπτωση που ο οφειλέτης παραβεί την υποχρέωσή του αυτή. Η παράλειψη ή η ανοχή ορισμένης πράξεως με απειλή ποινών μπορεί να διαταχθεί από το δικαστήριο και ως ασφαλιστικό μέτρο προσωρινής ρυθμίσεως καταστάσεως (άρθρο 731 ΚΠολΔ). Η δικαστική βεβαίωση της παραβάσεως της παραπάνω αποφάσεως και η καταδίκη του οφειλέτη στις ποινές που απειλήθηκαν γίνεται σε δεύτερο στάδιο από το Μονομελές Πρωτοδικείο που δικάζει κατά τη διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρο 947 παρ. 1 εδαφ. γ' ΚΠολΔ) μετά από άσκηση αγωγής του δανειστή, ο οποίος προηγουμένως ατελέσφορα επέδωσε επιταγή στον οφειλέτη να συμμορφωθεί προς το διατακτικό της πρώτης αποφάσεως. Αντικείμενο της δίκης για τη βεβαίωση της παραβάσεως δεν μπορούν να αποτελέσουν οι ισχυρισμοί που αμφισβητούν το ουσιαστικό δικαίωμα του δανειστή, δηλαδή τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες υποχρεώθηκε, έστω και προσωρινά, ο οφειλέτης στην παράλειψη ή ανοχή ορισμένης πράξεως, καθόσον οι ισχυρισμοί αυτοί αντίκεινται προς το δεδικασμένο έστω και προσωρινό που πηγάζει από την πρώτη απόφαση, και επομένως είναι απαράδεκτοι. Αντίθετα, παραδεκτός

προτείνονται ισχυρισμοί καταλυτικοί της αγωγής στηριζόμενοι σε οψιγενή περιστατικά. Από τη διάταξη του άρθρου 947 παρ. 1 ΚΠολΔ, η οποία κατά το μέρος που προβλέπει ποινές έχει χαρακτήρα ουσιαστικού δικαίου, εφόσον με αυτή θεσπίζεται ενοχή από αδικοπραξία, προκύπτει ότι για την καταδίκη του οφειλέτη στην ποινή που απείλησε το δικαστήριο με την προηγούμενη απόφασή του για την περίπτωση παραβάσεως των διατάξεών της, απαιτείται να έχει ο οφειλέτης πρόθεση να παραβεί τις διατάξεις της προηγούμενης αποφάσεως. Η πρόθεση όμως, ως γνώση και θέληση του παράνομου αποτελέσματος, δεν έχει ανάγκη εξειδικεύσεως των στοιχείων που τη συγκροτούν, όταν μάλιστα δεν προβάλλονται ισχυρισμοί περί πλάνης του εναγόμενου οφειλέτη, αλλά αρκεί να αναφέρεται στην απόφαση του δικαστηρίου της ουσίας ότι ο οφειλέτης ενήργησε από πρόθεση ή συνάγεται από τα εκτιθέμενα παραδοχή του δικαστηρίου ότι υπήρχε τέτοια πρόθεση. Περαιτέρω στην περίπτωση επανειλημμένων παραβάσεων απόφασης, που απειλεί χρηματική ποινή ως μέσο εξαναγκασμού του οφειλέτη για την εκπλήρωση της υποχρεώσεώς του για παράλειψη ή ανοχή πράξεως, το δικαστήριο που βεβαιώνει τις παραβάσεις, καταδικάζει τον οφειλέτη σε ισάριθμες προς τις παραβάσεις χρηματικές ποινές, εκτός αν οι παραβάσεις συνδέονται στενότερα μεταξύ τους, ώστε να σχηματίζουν φυσική ενότητα ενεργείας του παραβάτη κατά τρόπο εξωτερικώς διαγνωστό και στους τρίτους. Η εκτίμηση αυτή της συμπεριφοράς του οφειλέτη, αν δηλαδή αποτελεί μία ή περισσότερες παραβάσεις δεν είναι αναγκαία όταν η απόφαση που απείλησε τη χρηματική ποινή, οριοθέτησε χρονικώς τις πράξεις, με τις οποίες συνέδεσε την κατάπτωση της χρηματικής ποινής. Επίσης η ενότητα της παραβάσεως διακόπτεται με

την εκάστοτε άσκηση καταψηφιστικής αγωγής για την κατάπτωση των ποινών (ΑΠ 1148/2005 ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, για την επιδίκαση της απειληθείσας χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης το δικαστήριο της αναγκαστικής εκτέλεσης (άρθρο 947 παρ. 1 εδ. γ-δ) πρέπει να κρίνει, αν η παράβαση εκ μέρους του οφειλέτη αντιστοιχεί με την υποχρέωση παραλείψεως που προκύπτει από την εκτελούμενη απόφαση (Πελ. Γέσιου - Φαλτσή, Αναγκ, Εκτέλεση 11 § 52 11 3 σελ. 81). Είναι συνεπώς απαραίτητο, η απόφαση που καταδικάζει σε παράλειψη ή ανοχή και απειλεί για "κάθε παράβαση" χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση να εξειδικεύει επαρκώς και σαφώς την παραλειπτέα η ανεκτέα πράξη, ώστε το περιεχόμενο της επιτασσόμενης από αυτήν απαγορεύσεως να γίνεται ευχερώς κατανοητό όχι μόνο από τον οφειλέτη, αλλά και από κάθε τρίτο. Η ταυτότητα της παραβάσεως ερμηνεύεται στενά, κυρίως με γνώμονα την φύση των προβλεπομένων από το νόμο μέσων, τα οποία φέρουν τον χαρακτήρα ποινής, για τον λόγο δε αυτό ακριβώς θεωρείται επιβεβλημένη και η κατ' είδος εξειδίκευση της παραβάσεως στο διατακτικό της αποφάσεως. Για τη διαπίστωση της παραβάσεως, το δικαστήριο της εκτέλεσης είναι υποχρεωμένο να συγκρίνει τη συμπεριφορά του οφειλέτη προς την απαγορευμένη, κατά την απόφαση, πράξη. Για τη σύγκριση αυτή το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο από τα πράγματα να προχωρήσει σε ερμηνεία του διατακτικού της εκτελούμενης αποφάσεως, από το οποίο κυρίως πηγάζει το δεδικασμένο και η εκτελεσιτότητα, η ερμηνεία δε του διατακτικού γίνεται στα πλαίσια του εφαρμοσθέντος κανόνος δικαίου και των πραγματικών περιστατικών που προβλήθηκαν και απετέλεσαν το πραγματικό της κριθείσας έννομης σχέσης (ΕφΑθ 1281/2005 ΕλλΔνη 2006, 560, όπου περαιτέρω παραπομπές). Με την υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων ισχυρίζεται ότι ο εναγόμενος παραβίασε εκ προθέσεως, επτά (7) φορές, με επτά δημοσιεύσεις στο διαδίκτυο, το διατακτικό της υπ' αριθμ.

3834/2006 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, που εκδόθηκε με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, μετά την κοινοποίηση της ανωτέρω απόφασης, που τον υποχρέωνε να απέχει (προσωρινά) από τη δημοσίευση, τόσο στον ηλεκτρονικό τύπο (διαδίκτυο) όσο και σε οποιοδήποτε έντυπο, αποσπασμάτων που περιλαμβάνονταν σε τρία συγκεκριμένα, ήδη δημοσιευμένα, άρθρα, ενώ τον υποχρέωνε (προσωρινά) να δημοσιεύει στο μέλλον, τόσο στον ηλεκτρονικό τύπο όσο και με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, οτιδήποτε σχετίζεται με την προσωπικότητα του ενάγοντος, ιδία το όνομά του, φωτογραφίες, οποιαδήποτε άλλη απεικόνιση του προσώπου του και γενικά την προσωπική και επαγγελματική του κατάσταση, εφόσον η δημοσίευση αυτή γίνεται με σκοπό την προσβολή της τιμής του και την βλάβη της υπόληψής του, με απειλή χρηματικής ποινής χιλίων (1000) ευρώ και προσωπικής κράτησης δυο (2) μηνών, για κάθε περίπτωση παραβίασης της ανωτέρω υποχρέωσης. Για τους λόγους αυτούς, ζητεί, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να βεβαιωθούν οι παραβάσεις αυτές και υποχρεωθεί ο εναγόμενος να του καταβάλλει ως χρηματική ποινή το συνολικό ποσό των 7.000 ευρώ (7X1000 ευρώ) και να καταδικαστεί σε προσωπική κράτηση 14 μηνών (7X2 μήνες) και τέλος στη δικαστική του δαπάνη. Με τέτοιο περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον τούτου του Δικαστηρίου (άρθρα 947 παρ. 1, 16 αρ. 2, 22 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των άρθρων 670-676 ΚΠολΔ, ως προς τον ενάγοντα, ατομικά, πρέπει, όμως, να απορριφθεί ως απαράδεκτη, ελλείψει ενεργητικής νομιμοποίησης όσον αφορά στη μονοπρόσωπη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης που αυτός εκπροσωπεί, διότι η απόφαση των

ασφαλιστικών μέτρων εκδόθηκε μεταξύ του εναγομένου και του ενάγοντος, ατομικά. Είναι, δε, αρκούντως ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 700 παρ. 1, 947, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ και πρέπει, δεδομένου ότι εκ περισσού έχει καταβληθεί τέλος δικαστικού ενσήμου, διότι δεν απαιτείται όταν ζητείται να καταδικαστεί ο οφειλέτης στη χρηματική ποινή που απαγγέλλεται για την περίπτωση της απείθειας (ΑΠ 1478/1987 ΕΕΝ 1988, 805), να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την εκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάστηκαν στο ακροατήριο και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσια συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου και των εγγράφων, που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν και λαμβάνονται υπόψη στο σύνολό τους έστω και αν δεν πληρούν τους όρους του νόμου ως αποδεικτικά μέσα (άρθρο 671 παρ. 1 ΚΠολΔ) είτε για να χρησιμεύσουν προς πλήρη απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων, εκπαιδευτής του παραδοσιακού καράτε και κάτοχος μαύρης ζώνης 7 dan, είναι ιδιοκτήτης της σχολής καράτε «BUDOKAN», στην περιοχή Αμπελοκήπων και εξουσιοδοτημένος από την Παγκόσμια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε για τη διεξαγωγή των εξετάσεων των αθλητών στην Ελλάδα. Έχει, δε, διατελέσει Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Παραδοσιακού Καράτε (ΠΟΠΚ) από της ιδρύσεως της το έτος 1995 έως τον Δεκέμβριο του έτους 2001. Ο εναγόμενος, κατά το αυτό χρονικό διάστημα, διετέλεσε Γραμματέας της ΠΟΠΚ ενώ από το 2002 μέχρι και το 2004, ανέλαβε χρέη Προέδρου, παρατηρήθηκε, ωστόσο, αδράνεια σε σχέση με τα καθήκοντά του και το γεγονός αυτό προκάλεσε τριβή στους κόλπους της ανωτέρω ομοσπονδίας και ήδη από τις αρχές του έτους 2005, ο εναγόμενος έπαψε να συμμετέχει στις διαδικασίες λειτουργίας αυτής.

4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 511/2008 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ).

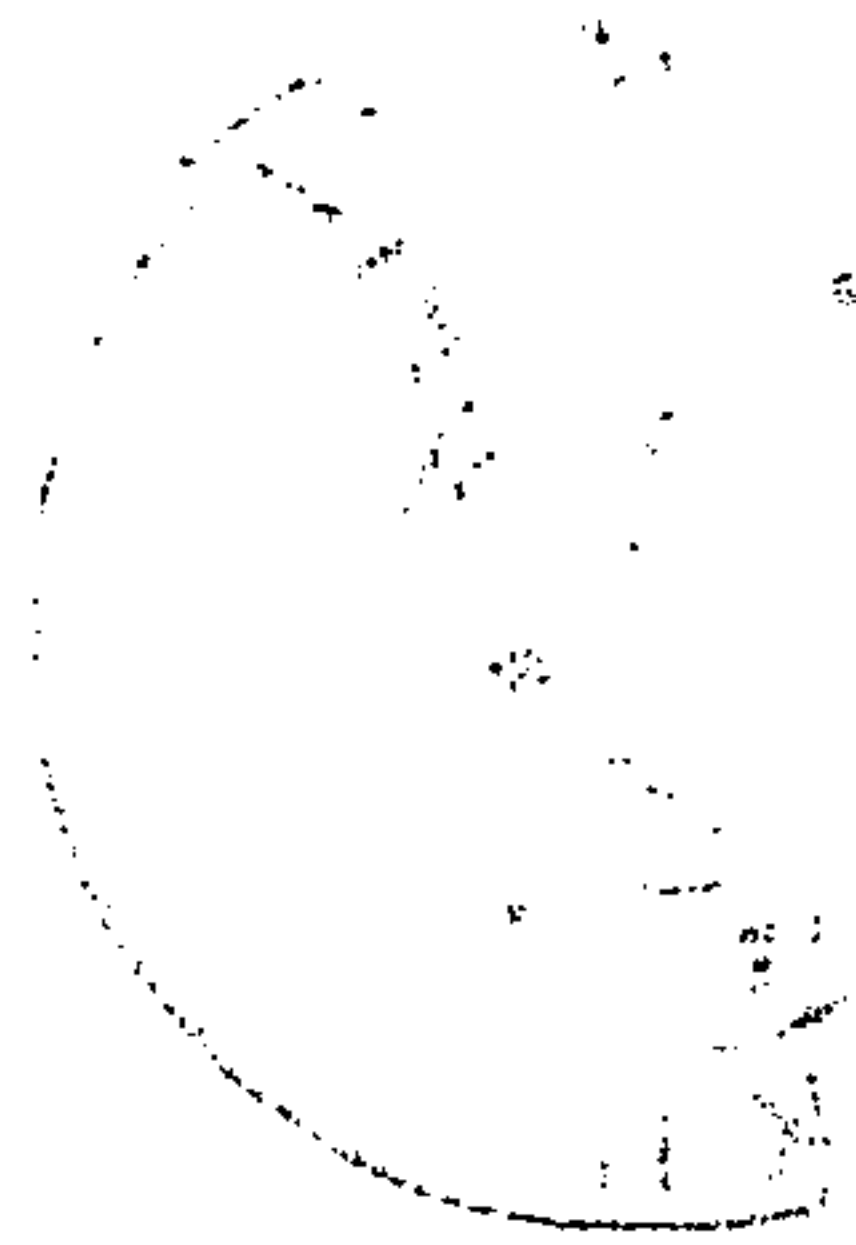
Παράλληλα, είναι κάτοχος των ονομάτων περιοχής στο διαδίκτυο (domain names) www.karate.gr και www.cybergym.gr, όπου δημοσίευσε πληθώρα άρθρων με περιεχόμενο ειρωνικό, υποτιμητικό, άκρως προσβλητικό για την προσωπικότητα και την επαγγελματική υπόσταση του ενάγοντος, με αποτέλεσμα ο τελευταίος να ασκήσει, ενώπιον τούτου του Δικαστηρίου, την από 23-2-2006 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητούσε να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να διαγράψει συγκεκριμένα δημοσιεύματα με περιεχόμενο προσβλητικό και δυσφημιστικό για το πρόσωπό του και φωτογραφίες αυτού από τις ανωτέρω ιστοσελίδες, κατοχής του (του εναγομένου) καθώς και να του απαγορευθεί στο μέλλον οποιαδήποτε παρόμοια δημοσίευση. Επί της ανωτέρω αιτήσεως εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 3834/2006 (ημερομηνία δημοσίευσης: 18-5-2006) απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, η οποία έκανε εν μέρει δεκτή την αίτηση του νυν ενάγοντος και υποχρέωσε τον καθ' ου (νυν εναγόμενο) να απέχει προσωρινά από τη δημοσίευση τόσο στον ηλεκτρονικό τύπο (διαδίκτυο) όσο και σε οποιοδήποτε έντυπο των αποσπασμάτων που περιλαμβάνονται: α) στο από 4-10-2005 άρθρο με τίτλο «Δέκα χρόνια απάτες του Παναγιώτη Δρακόπουλου», β) στο από 13-1-2006 άρθρο με τίτλο «Ανάλυση της εκτεταμένης απάτης του Παναγιώτη Δρακόπουλου και για το ΣΔΟΕ» και γ) στο από 17-1-2006 άρθρο με τίτλο «Ανοιχτή επιστολή προς όλους τους Καρατέκα του Παραδοσιακού Καράτε της ΠΟΠΚ», που όλα περιέχονται στην ιστοσελίδα www.karate.gr, όπως το περιεχόμενο των αποσπασμάτων αυτών εκτίθεται στην ένδικη αίτηση, απαγόρευσε προσωρινά στον καθ' ου να δημοσιεύει στο μέλλον τόσο στον ηλεκτρονικό τύπο όσο και με οποιοδήποτε άλλο τρόπο οτιδήποτε σχετίζεται με την προσωπικότητα του

αιτούντος και ιδίως το όνομά του, φωτογραφίες και οποιαδήποτε άλλη απεικόνιση του προσώπου του και γενικά την προσωπική και επαγγελματική του κατάσταση, εφόσον η δημοσίευση αυτή γίνεται με σκοπό την προσβολή της τιμής του και την βλάβη της υπόληψής του και με την ίδια απόφαση απειλήθηκε κατά του καθ' ου και υπέρ του αιτούντος χρηματική ποινή χιλίων (1000) ευρώ και προσωπική κράτηση δυο (2) μηνών σε κάθε περίπτωση παραβίασης της παραπάνω υποχρεώσεώς του. Απόσπασμα της ανωτέρω απόφασης με επιταγή προς συμμόρφωση επιδόθηκε νομότυπα στον εναγόμενο, όπως αποδεικνύεται και από τη νόμιμα επικαλούμενη και προσαγόμενη από τον ενάγοντα υπ' αριθμ. 11932Δ'/29-5-2006 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Σπύρου Μακρή. Ο εναγόμενος, όμως, αν και έλαβε γνώση του περιεχομένου της απόφασης, καθώς και της απειληθείσας σε βάρος του χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης, δεν συμμορφώθηκε, μολαταύτα, στο διατακτικό της απόφασης αυτής, αλλά την παραβίασε από πρόθεση. Η απείθειά του αποδεικνύεται από τα επικαλούμενα και προσαγόμενα από τον ενάγοντα δημοσιεύματα στην ίδια ως άνω ιστοσελίδα, το πρώτο με ημερομηνία δημοσίευσης 3-6-2006 και τίτλο: «Δεύτερη Ανοιχτή Επιστολή προς όλους τους Καρατέκα του Παραδοσιακού Καράτε σχετικά με τα Δικαστήρια της Π.Ο.Π.Κ, όπου εμπεριέχονται εκ νέου μειωτικοί χαρακτηρισμοί για το πρόσωπο του ενάγοντος και την επαγγελματική αξιοπρέπεια και αξιοπιστία αυτού. Μεταξύ άλλων, ο εναγόμενος γράφει: «... ο κ. Δρακόπουλος δεν πήγε στους Πανευρωπαϊκούς στην Πολωνία (3-4 Ιουνίου 2006) με αθλητές της μη κερδοσκοπικής αθλητικής ομοσπονδίας που λέγεται Πανελλήνια Ομοσπονδία Παραδοσιακού Καράτε και καλύπτει το άθλημα του Παραδοσιακού Καράτε πανελλήνια με βάση το καταστατικό της και τον αθλητικό νόμο, αλλά πήγε με «πελάτες» της προσωπικής του επιχείρησης που είναι η ιδιωτική του σχολή BUDOKAN, δηλαδή «με πελάτες από το

δικό του μαγαζί». Αυτός είναι και ο απόλυτος ορισμός της «μη φίλαθλης ιδιότητας». Ο κ. Δρακόπουλος είναι «επιχειρηματίας του καράτε» (εισπράττει επί χρόνια επιχειρηματικά κέρδη από το καράτε στην πασίγνωστη σχολή του BUDOKAN) και το διατυμπανίζει συστηματικά στα δικαστήρια. Συνεπώς βάσει του αθλητικού νόμου δεν μπορεί να συμμετέχει σε καμία απολύτως θέση ούτε διοικητικού ούτε τεχνικού εντός της αθλητικής ομοσπονδίας ΠΟΠΚ». Παρακάτω συνεχίζει, «Είναι αυτονόητο ότι κανένας σύλλογος Παραδοσιακού Καράτε μέλος της ΠΟΠΚ ΔΕΝ θα δεχθεί να παίζει αθλητής του σε αγώνες καράτε εναντίον «αθλητή-πελάτη» του κ. Δρακόπουλου και να διαιτητεύει ο... κ. Δρακόπουλος!!! Διότι είναι προφανές ότι ο κ. Δρακόπουλος θα βγάλει νικητή τον πελάτη του, που πληρώνει πέντε χρόνια χρυσό το καράτε στο BUDOKAN. Ο άνθρωπος είναι επιχειρηματίας, κονομάει χοντρά από το καράτε ...». Επίσης, το ίδιο άρθρο συνοδεύει και φωτογραφία του ενάγοντος, όπου εμφανίζεται ως διαιτητής στους Πανευρωπαϊκούς 3-4/6/2006 στην Πολωνία, με σχόλιο-μομφή ως προς τη διαδικασία επιλογής του ενάγοντος για αυτό το ρόλο. Η δεύτερη περίπτωση παραβίασης του διατακτικού της ανωτέρω απόφασης Ασφαλιστικών μέτρων είναι η δημοσίευση, εκ μέρους του εναγομένου, στην ίδια ως άνω ιστοσελίδα αναλυτικών οδηγιών προς τους χρήστες Internet και επισκέπτες της σελίδας του πώς, μέσω των διαδικτυακών μηχανών αναζήτησης, μπορούν να έχουν πρόσβαση και να διαβάσουν τα τρία άρθρα με τα επίμαχα αποσπάσματα, που η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων τον υποχρέωσε να αποσύρει. Μεταξύ άλλων μπορεί να διαβάσει κανείς: «... Ποια είναι η αντικειμενική αξία και ουσία των ασφαλιστικών μέτρων (και ακόμα περισσότερο της προσωρινής διαταγής) στο αίτημα

να αφαιρεθεί ένα δημοσίευμα από το Ίντερνετ, όταν δίπλα σε αυτό παραμένει ανέγγιχτο ένα πανομοιότυπο αντίγραφο του;» Και παρακάτω: «1. Αν κάνετε κλικ στους τίτλους των άρθρων μου, θα σας βγάλουν ο πρώτος τίτλος σε υπάρχον άρθρο, στο οποίο δεν αναφέρεται ο Δρακόπουλος και ο δεύτερος σε άρθρο που αφορούσε στον Δρακόπουλο και τώρα δίνεται ως «NOT FOUND». 2. Αν κάνετε κλικ στις «Αποθηκευμένες σελίδες» θα σας βγάλει σε πλήρη και ατόφια αντίγραφα των σελίδων μου αποθηκευμένα στους σέρβερς του Google στην άκρη του κόσμου και άρα απόλυτα προσιτά σε όλο τον πλανήτη και ταυτόχρονα πέρα από κάθε αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστηρίων». Επομένως, εφόσον με αυτό τον τρόπο ο εναγόμενος έχει καταστήσει προσιτά στους αναγνώστες του Διαδικτύου τα τρία άρθρα που είχε υποχρέωση να απαλείψει από την ιστοσελίδα του, δεν μπορεί, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στη νομική σκέψη της παρούσας, να θεωρηθεί ότι συμμορφώθηκε προς το διατακτικό της υπ' αριθμ. 3834/2006 απόφασης αυτού του Δικαστηρίου, αντιθέτως η παραπάνω μεθόδευση καταδεικνύει και την πρόθεσή του να παραβιάσει την επιβαλλόμενη υποχρέωση. Περαιτέρω, σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα δημοσιεύματα, που ο ενάγων επικαλείται με την αγωγή του και συγκεκριμένα τα φέροντα ημερομηνίες, 6-8-2005, 21-3-2006, 26-3-2006 και δυο με ημερομηνία, 21-5-2006, επειδή φέρουν ημερομηνίες δημοσίευσης πρωθύστερες της έκδοσης της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορούν να κριθούν υπό το πρίσμα απαγόρευσης, που αφορά στο μέλλον, δημοσιευμάτων με επίκεντρο τον ενάγοντα ούτε κατέστησαν αντικείμενο κρίσης της εν λόγω απόφασης. Ενδεχομένως, συνιστούν παραβίαση της προσωρινής διαταγής που δόθηκε από το Δικαστήριο στις 9-3-2006, μέχρι τη συζήτηση της αίτησης των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά αυτό δεν συνιστά αντικείμενο διάγνωσης της παρούσας δίκης. Ούτε η περίπτωση των συγκεκριμένων δημοσιευμάτων είναι ίδια με την αμέσως

6^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 511 /2008 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ).

προηγούμενη που αναφέρθηκε, η οποία επίσης φέρει ημερομηνία προ της εκδόσεως της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων, συνδέεται ωστόσο άμεσα με την κριθείσα έννομη σχέση και την επιβαλλόμενη ρύθμιση της κατάστασης και συνιστά ευθεία παράβαση της εκδοθείσας απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, ώστε, εφόσον υπάρχει ιστοσελίδα με παρόμοιο περιεχόμενο και μετά την έκδοση της ως άνω απόφασης να μη μπορεί να γίνει λόγος για συμμόρφωση προς την επιβαλλόμενη υποχρέωση. Με βάση, συνεπώς, τα παραπάνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά και τις προεκτεθείσες σκέψεις πρέπει, η υπό κρίση αγωγή να απορριφθεί ως απαράδεκτη, όσον αφορά στη μονοπρόσωπη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης που εκπροσωπεί ο ενάγων και όσον αφορά στον ίδιο, ατομικά, να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, να βεβαιωθεί η εκ μέρους του εναγομένου παράβαση να συμμορφωθεί προς το διατακτικό της υπ' αριθμ. 3834/2006 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), δυο (2) φορές, να καταδικαστεί ο τελευταίος στην κατάπτωση υπέρ του ενάγοντος της χρηματικής ποινής των 2000 (1000X2) ευρώ, καθώς και στην απαγγελία σε βάρος του (ίδιου εναγομένου) της απειληθείσας με την παραπάνω απόφαση προσωπικής κράτησης τεσσάρων (4) μηνών. Να κηρυχθεί η παρούσα προσωρινά εκτελεστή, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, διότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση είναι δυνατό να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα (άρθρο 908 παρ. 1 ΚΠολΔ) και τέλος, να καταδικαστεί ο εναγόμενος στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, επειδή ηττήθηκε στη δίκη (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ότι ο εναγόμενος Ευθύμιος Περσίδης του Κοσμά, κάτοικος Ζωγράφου Αττικής (Λοχ. Γκανογιάννη αρ. 50), στις 19-3-2006 και στις 3-6-2006 με πρόθεση παραβίασε το διατακτικό της υπ' αριθμ. 3834/2006 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του παραπάνω εναγομένου την κατάπτωση υπέρ του ενάγοντος χρηματικής ποινής, ποσού δυο χιλιάδων (2000) ευρώ.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα προσωρινά εκτελεστή, ως προς την προηγούμενη καταψηφιστική της διάταξη.

ΑΠΑΓΓΕΛΛΕΙ εναντίον του ίδιου (εναγομένου) προσωπική κράτηση διάρκειας τεσσάρων (4) μηνών.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, τα οποία καθορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή ως απαράδεκτη, όσον αφορά στην εταιρεία με την επωνυμία: «Δ.Κ. ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», που εκπροσωπείται από τον ενάγοντα.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 26-2-08., απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

12 ΜΑΡ. 2008

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο βεβαιώθηκε για τη νόμιμη
συνταγή για έκδοση του κατά τη
σειρά των αιτημάτων.
ΑΘΗΝΑ
Γραμματέας

ΜΠΑΡΜΠΑΡΗΣ ΠΕΤΡΟΣ